

ת"פ 17615/09/13 - מדינת ישראל נגד ג' ו

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 17615-09-13 מדינת ישראל נ' ו

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם ג' ו ע"י ב"כ עו"ד שלומי שרון

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

על פי הנטען באישום הראשון בכתב האישום המתוקן, ביום 5.9.13 בשעה 11:00 לערך שב הנאשם משיעור קבלה.

על רקע ויכוח בין הנאשם לבת זוגו (הלן: **המתלוננת**), במהלכו זרקה המתלוננת כוס לרצפה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס את ידה השמאלית והיכה אותה בלסת ימין. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת ארצה.

לאחר שהמתלוננת קמה הנאשם תקף אותה שוב במכת אגרוף בצד שמאל של פניה וכתוצאה ממכה זו נפלה המתלוננת שוב ארצה.

בהמשך התיישב הנאשם על המתלוננת אחז בידה והכה אותה בראשה.

לאחר מכן נשך אותה בשורש כף יד שמאל, בעקבות נסיונותיה להשתחרר מהנאשם.

לאירוע היו עדים שני ילדיהם הקטינים של בני הזוג, ובעקבות בכי של אחד הקטינים הפסיק הנאשם את מעשיו, ובהזדמנות זו נמלטה המתלוננת מהבית.

במהלך תקיפת המתלוננת איים עליה הנאשם כי "ידקור אותה בסכין בגרון".

כתוצאה מתקיפת הנאשם נגרמו למתלוננת סימן נשיכה בידה השמאלית, נפיחות וסימן כחול על הרקה בצד שמאל

וכאבים ביד שמאל.

בהתאם לאישום השלישי בכתב האישום (לאחר שהאישום השני והרביעי נמחקו), כשנה וחצי עובר לאירוע שתואר באישום הראשון, על רקע ויכוח בין בני הזוג על מועד קיום מצוות ברית המילה של הקטין, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה את גופה באגרופים.

הנאשם נעצר ביום 5.9.13 ושוחרר ביום 17.9.13 למעצר בית, בין היתר בתנאי איזוק אלקטרוני.

ביום 5.5.14 הוסר האיזוק האלקטרוני והותר לנאשם לצאת לעבודה.

ביום 10.11.14 בוטלו יתר התנאים מגבילים.

הצדדים הסכימו כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם ייגזר דינו, ובמסגרת התסקיר תינתן גם התייחסות לשאלת הרשעתו של הנאשם.

ב"כ המאשימה הצהירה כי עמדת המאשימה הינה למאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 31, יליד בלארוס, עלה לארץ בהיותו בן 7.

הנאשם כיום בהליכי גירושין מהמתלוננת, אב לשני ילדים ועובד כמתכנת מחשבים.

הנאשם מסר כי בעלייתו לא נתקל בקשיי קליטה משמעותיים. סיים לימודיו התיכוניים והחל מסלול של עתודה אקדמית, במסגרתו רכש תואר ראשון במתמטיקה ומחשבים ושרת 5 שנים בתפקיד מתכנת.

לאחר שחרורו המשיך לעבוד בתכנות והוא עובד בכך עד היום.

לשה"מ הוצג מכתב המלצה ממקום עבודתו.

הנאשם מסר כי לפני כ- 12 שנים החל ללמוד קבלה, ומסגרת זו מהווה גורם משמעותי בחייו.

בנוסף מסר כי הוא משתתף בפעילות תנועה בשם "ערבות" שעניינה יצירת קרבה בין קבוצות שונות בחברה.

הנאשם התחתן בגיל 24 ולזוג נולדו שני ילדים, כיום בני 2 ו-5.

הנאשם מסר כי הקשר בתחילתו ובמשך כ- 5 שנים היה חיובי, ולאחר לידת הילדים החלו להיווצר פערים וריחוק הדדי, להם התווספו קשיי תקשורת.

התרשמות קצינת המבחן היתה כי הנאשם היה מרוכז בסיפוק צרכיו האישיים במהלך הקשר, מבלי שניתן מקום לצרכיה של אשתו ובמצב זה נגרם מתח בין הצדדים, שהחמיר לאחר לידת בנם השני, ועל רקע משבר אותו חוותה אשתו.

ההערכה היתה כי הנאשם תפס את אשתו כמי שגרמה לריחוק ולפירוק הקשר, ומטענים הדדיים שנוצרו במהלך השנים היוו את הרקע לאירועים נשוא כתב האישום.

הוריו של הנאשם התגרשו כשהנאשם היה בן שנה וחצי והקשר עם אביו, המתגורר ברוסיה, נותק עד לתקופה האחרונה, בה נעשה נסיון לחידושו. הקשר עם אמו תואר כקרוב, תלתי ומשמעותי.

לגבי האירוע הראשון שתואר בכתב האישום הנאשם מסר כי הוא פעל בתגובה להתנהגות אלימה של אשתו כלפיו. כאשר ברקע תחושתו כי אשתו מתעלמת מצרכיו ומחלוקת התפקידים ביניהם וגורמת בכך לפירוק הקשר.

נמסר כי האיומים שהושמעו היו ביטוי לכעסו ללא כוונה אמיתית.

לגבי האישום הנוסף, נמסר כי הרקע היה התנגדותה של אשתו לעריכת ברית מילה לבנם, כאשר לבסוף הנאשם הסכים להתחשב בקביעת התאריך ובכך נפתר העניין.

כעולה מדבריו של הנאשם, הרושם שהתקבל הינו כי ברקע העבירות עמד המתח בין בני הזוג וקשיי התקשורת ביניהם.

המתלוננת מסרה כי לאורך הקשר היו ביטויי אלימות פיזית ומילולית. מדבריה הובן כי הנאשם התייחס אליה בהתנשאות וכי הרגישה בדידות בקשר, בהעדר תמיכה משפחתית מצידה.

נמסר כי בתקופה בה שהה הנאשם במעצר נתקלה המתלוננת בלחץ ואלימות מילולית מצד בני משפחתו של הנאשם.

בהמשך נמסר כי כיום אין קשר בינה לבין הנאשם, אלא סביב הסדרי הראיה של הילדים.

כן נמסר כי כיום אינה חשה מאוימת על ידו.

נמסר כי במסגרת פיקוח המעצר הופנה הנאשם לטיפול במסגרת מרכז "קרבה בטוחה". מהמטפלת נמסר כי הנאשם מקפיד להגיע למפגשים מזה 4 חודשים, משתף פעולה ומגלה מוטיבציה להיעזר במסגרת הטיפולית.

נמסר כי הנאשם נעדר כלים ויכולות תקשורת בסיסיות ועל רקע התקשה בניהול הקשר הזוגי ובהבנת צרכיה של אשתו.

נמסר כי בעקבות הטיפול נחשף הנאשם להבנת דפוסי הקשר ומגלה רצון לרכישת כלים להתמודדות בונה. כן נמסר כי מגלה אחריות ראשונית לקשיים שנוצרו בקשר.

בהערכת הסיכון להישנות עבירות צוין קשייו בהתמודדות עם מצבי קונפליקט, וחוסר מיומנות ביצירת קשרים ובביטוי רגשי כגורמי סיכון ומאידך השתתפותו בהליך הטיפול צוין כגורם המשפיע על סיכויי השיקום, כמו גם יכולתו התפקודית והקוגניטיבית והעדר עבירות קודמות.

ההערכה היתה כי לאור הדינמיקה בעבר, שהיתה בעלת מסוכנות גבוהה, יש מקום להתמדה בטיפול בכדי למנוע הסלמה בעתיד.

לאור זאת, המליצה קצינת המבחן על הטלת צו מבחן במסגרתו ימשיך הנאשם בטיפול, ובנוסף הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 220 שעות כענישה קונקרטית.

לענין ההרשעה, נמסר כי הנאשם הדגיש כי הרשעה תפגע בדימויו העצמי, אך לא הובאו ראיות לפגיעה בעיסוקו כתוצאה מכך. לאור זאת ובהתחשב בחומרת העבירות, לא הומלץ על ביטול ההרשעה.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הורשע על פי הודייתו בעבירות אלימות חמורות כלפי בת זוגו.

נטען כי בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן בהתייחס לסיכויי השיקום והסיכון, צוין כי הנאשם נמצא בטיפול במשך 4 חודשים, משתף פעולה, והוא מביע הבנה ראשונית לקשיים שלו.

נטען כי שירות המבחן אינו מרחיב לגבי סיכויי השיקום.

ב"כ המאשימה טענה כי לא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן לענישה בדמות של"צ בהיקף של 220 שעות ורכיבים נוספים, כאשר באותה נשימה מצוין שהתקבל רושם של דינמיקת יחסים שהיתה בעבר בעלת מסוכנות גבוהה, ובמידה והנאשם לא יתמיד בטיפול תהיה הסלמה.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה הראוי בסיבות הענין הינו בענישה שבין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי בקביעת המתחם נלקח בחשבון כי אין המדובר במעידה חד פעמית, וכי העבירות הינן עבירות אלימות ברף גבוה, שחוזר על עצמו, כמפורט באישום השני, וכאשר העבירות מבוצעות לעיני קטינים, תוך גרימת חבלות של ממש.

נטען כי הנאשם פגע במתלוננת, אך ישנו נזק משני שנגרם לילדים קטינים שהיו חשופים לאלימות.

נטען כי העובדה שהנאשם מכה את המתלוננת שוב ושוב, כאשר ישנו אירוע דומה שנה וחצי קודם לכן, מהווה פגיעה ממשית באותם ערכים מוגנים.

נטען כי הפסיקה בעבירות אלימות היא פסיקה עניפה וקשת הענישה רחבה עד מאוד, כאשר נשקלים מספר רב של שיקולים ובהם, עמדת מתלוננת, טיפול, העדר חבלות או קיומן של חבלות, רף האלימות ועוד.

יחד עם זאת, נטען כי הדעה הרווחת, כפי שגם ביהמ"ש העליון פסק לא מעט פעמים, הינה כי מדובר בעבירות חמורות ועל כן ישנה חשיבות לענישה ממשית ומרתיעה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי מדובר בנאשם שהינו נעדר עבר פלילי מחד, אך כאמור מדובר בשני אישומים שהינם רחוקים בזמן.

נטען כי הנאשם הודה ולקח אחריות וכי הוא מצוי למעלה משנה בתנאים מגבילים ובמעצר בית. כן נטען לכך שכתב האישום תוקן לצורך ההסדר, ושני אישומים נמחקו ממנו.

לאור כל האמור, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, עונשי מאסר מותנים, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

נטען כי הנאשם היה עצור מיום 5.9.14 עד ליום 17.9.14.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי כתב האישום המתוקן שבו הודה הנאשם תוקן באופן משמעותי, נמחקו שני אישומים, וכן נמחק הרקע לביצוע העבירה, כפי שנטען בכתב האישום המקורי ביחס לעבירה הראשונה.

נטען כי מדובר בנאשם בן 31 ששרת שירות צבאי מלא ואף הוסיף ושרת בקבע, סך הכל חמש שנים.

נטען כי הנאשם מתפקד באופן נורמטיבי ומלא, עובד בעבודה מסודרת כמהנדס מחשבים.

נטען כי מאז שהנאשם שוחרר מהמעצר בן השבועיים, שהותיר בו חותם עמוק, הוא נמצא בקשר עם שירות המבחן, קשר שנמשך למעלה משנה וחצי.

נטען כי במהלך החודשים האחרונים בהתאם להמלצת שירות המבחן, הנאשם שולב בהליך פרטני וקבוצתי, ושירות המבחן מתרשם שמדובר במי שמגלה מוטיבציה ורצינות ברמה גבוהה, ומעונין להיעזר במסגרת הטיפולית, משתתף באופן אקטיבי, מפנים ומקבל אחריות.

ב"כ הנאשם טען כי מאז העבירה הנאשם והמתלוננת לא נמצאים ביחד, הם בהליך גירושין שאנו צופים את סיומו בחודשים הקרובים. נטען כי המחלוקות בין בני הזוג אינה מחלוקות של ממש, והמתלוננת אף מסרה לשירות המבחן כי אין מתחים בינה לבין הנאשם והיא לא חווה תחושת איום.

נטען כי לעמדת הקורבן, ממנה עולה השינוי המשמעותי שעושה הנאשם במהלך התקופה האחרונה, צריך להיות משקל של ממש כאשר באים לשקלל את כלל הנתונים בתיק זה.

ב"כ הנאשם טען כי הקשר הזוגי בין הנאשם למתלוננת לא היה קשר טוב, והן הנאשם והן המתלוננת חוו משברים במהלך הקשר, קשיי תקשורת, ואי התאמה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו בעל עבר פלילי נקי, ומעולם לא נפתח נגדו תיק מב"ד, וביצוע העבירות היה תוצאה של מערכת יחסים קשה.

נטען כי הנאשם קיבל אחריות על המעשים.

ב"כ הנאשם טען שרף הענישה אותו הציגה ב"כ המאשימה אינו רף הענישה המקובל בעבירות נשוא כתב האישום, והוצגה אסופת פסיקה מערכאות שונות בעבירות דומות ואף בעבירות חמורות יותר.

ברע"פ 7720/12 **פלוני נגד מד"י** הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בן משפחה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה בנסיבות מחמירות, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש.

על הנאשם נגזרו צו מבחן למשך 18 חודשים ו- 200 שעות של"צ.

בנימוקי גזר הדין צוין כי הנאשם הינו ללא עבר פלילי, הודה ולקח אחריות עבר טיפול ונושא תפקידים ציבוריים.

בת"פ (פ"ת) 16749-11-08 **מד"י נגד נ' ז' כ'** הודה הנאשם בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג. ההליך הסתיים באי הרשעה, 360 שעות של"צ ופיצוי, בהתחשב בכך שהנאשם הינו ללא עבר פלילי, הודה ונטל אחריות וכן בהתחשב בגירושיו מהמתלוננת.

בת"פ (שלום ב"ש) 36495-09-11 **מד"י נגד חסן** הורשע הנאשם בשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות. על הנאשם הוטל צו מבחן למשך שנה, וזאת בהתחשב בהעדר עבר פלילי, יציבות תעסוקתית, הודאה ועמדת המתלוננת.

בת"פ (פ"ת) 23468-09-11 ו- 20381-04-12 **מד"י נגד סנדלר** הורשע הנאשם, בצירוף שני תיקים, בעבירות של איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות ותקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות.

על הנאשם נגזר מאסר בפועל כימי מעצרו (כחודש), מע"ת, צו מבחן ופיצוי.

בגזר הדין נלקח בחשבון כי הנאשם הינו נעדר עבר פלילי, התקבל תסקיר חיובי, נטל אחריות, עבר הליך טיפולי, התגרש מהמתלוננת ותומך כלכלית בילדיו, כך שענישה בעבודות שירות נגדע את מקור פרנסתם.

הוצגה פסיקה נוספת ברוח זו.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הוא המפרנס העיקרי והבלעדי של התא המשפחתי, ובמצב זה שליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר, גם בדרך של עבודות שירות, תגרום לנזק כלכלי משמעותי למשפחה כולה, כאשר מדובר בילדים קטינים התלויים בפרנסתם בנאשם באופן בלעדי.

נטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך בזמן שיפוטי, וכן חסך את שמיעת העדים ואת חקירתה של המתלוננת בחקירה נגדית על תלונתה.

ב"כ הנאשם טען כי האינטרס החברתי מחייב לקבל את המלצת שירות המבחן, וזאת בהתחשב בכך שמדובר בנאשם שהסתבך לראשונה בהליך פלילי, בנסיבות פרטניות של קשר זוגי, ומביע היום נכונות ומוטיבציה לערוך שינוי.

נטען כי המלצת שירות המבחן ניתנה לאחר בחינה מעמיקה ולאחר תקופה ממושכת שבה נבחנה השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפול.

נטען כי המלצת שירות המבחן לא חורגת ממתחם הענישה, גם לפי פסיקת בית המשפט העליון ולכן עתר ב"כ הנאשם לאמצה.

נטען כי הטלת צו המבחן ישמש לפיקוח על הנאשם, אך הנאשם עצמו ייצא נשכר מהצלחת הטיפול ומכך שיוכל לשים את האירועים נשוא כתב האישום מאחוריו, לאחר שיערוך שינוי אמיתי וכן במצבו.

הנאשם עצמו הביע צער בדיון שהתקיים, ואמר כי הוא בטוח שהדברים לא יחזרו על עצמם בעתיד. הנאשם התייחס לכך שהוא נמצא בטיפול החל מחודש יוני, וממשיך בטיפול גם כיום, והביע רצונו בשינוי אמיתי.

דין

עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם הינן מהרף הבינוני, כאשר באחד המקרים מדובר בתקיפה באגרופים, ובמקרה המאוחר והחמור יותר - בתקיפה מתמשכת שגרמה להפלת המתלוננת ארצה פעמיים ובעטיה נגרמו למתלוננת חבלות.

לכך התלוו האיומים שהינם ברמת חומרה דומה.

מהתסקיר עולה כי הנאשם מתפקד בצורה נורמטיבית במישורי חייו השונים, אך הינו בעל קשיי תקשורת בינאישיים וקושי בהתמודדות עם מצבי קונפליקט, אשר באו לידי ביטוי בהתנהלותו הלקויה במערכת הזוגית ובנקיטת אלימות פיזית ומילולית כלפי המתלוננת באופן חוזר ונשנה.

הנאשם השכיל לקחת אחריות להתנהגותו, להרתם להליך טיפולי בו הוא מתמיד מזה חודשים לא מעטים, וההתרשמות הינה כי הוא מעוניין לטפל בעצמו וללמוד דפוסי התנהגות לא פוגעניים ולא מכשילים.

לנוכח העדר העבר הפלילי, נטילת האחריות והטיפול אליו נרתם הנאשם בעקביות, כמו גם סיום הקשר הזוגי עם המתלוננת ודיווחה על כך שמתקיימים הסדרי ראייה קבועים ללא מתחים ותחושת איום, ניתן לומר כי יש לנאשם סיכויי שיקום ממשיים.

מתחם הענישה בגין מכלול העבירות נשוא כתב האישום הינו ממאסר של מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר בפועל של 20 חודשים.

הנאשם יושב במעצר תקופה של 13 יום, ושהה כ-8 חודשים במעצר בית מלא.

בהתחשב באמור בתסקיר לגבי סיכויי השיקום הטובים, וכדי לא לפגוע ברציפות התעסוקתית של הנאשם אשר עלולה לחבל גם בתמיכתו הכלכלית בילדיו, אני רואה לנכון לחרוג לקולא ממתחם הענישה, להסתפק בתקופת המעצר של הנאשם כמאסר בפועל, ולגזור עליו עונש צופה פני עתיד בצד צו מבחן ושל"צ.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל של 13 יום, שהם כימי מעצרו.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות אחרת או עבירת איומים.

צו מבחן למשך שנה, בתנאים שיקבע שירות המבחן.

של"צ בהיקף של 220 שעות, במסגרת שגובשה ע"י שירות המבחן.

פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.3.15.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ה, 22 פברואר 2015, במעמד הצדדים.